

CARTA

Al Grup parlamentari de Catalunya Sí Que Es Pot

Benvolgudes companyes i companys,

Ens adreçem a vosaltres davant dels esdeveniments de les darreres setmanes en seu parlamentària per traslladar-vos la nostra preocupació per algunes conductes polítiques de membres del vostre grup parlamentari.

Posant-nos en antecedents. Som conscients de la complexitat de l'escenari polític obert després de les eleccions del 27-S i només des d'aquesta perspectiva podem entendre l'absència total de comunicació formal entre els nostres grups parlamentaris durant els mesos posteriors a les eleccions, malgrat les nostres peticions formals de trobada i que no vam voler que es produís fins després de la investidura fallida d'Artur Mas. Tanmateix sabem, perquè ho hem parlat amb moltes de vosaltres per separat i informalment, que des de l'endemà de les eleccions nosaltres hem entès com una prioritat política fer-vos partíceps del procés polític que vivim en aquest moment històric a Catalunya. Per nosaltres es fa encara més difícil el procés de construcció de la República Catalana sense la part de l'esquerra d'aquest país que vosaltres representeu. Per això, en tot moment hem intentat construir, de la millor manera que hem sabut i de forma sempre honesta i de cara, una complicitat política amb vosaltres posant en el centre del debat imaginari i relats que compartim, forçant situacions que en algun moment poden haver tingut lectures absurdes, però des de la convicció de la fermesa de la fraternitat de l'esquerra i de l'anàlisi compartida que l'emergència social que viu aquest país demana d'una transformació absolutament urgent. Són exemples explícits d'aquest objectiu la referència al "*procés constituent no subordinat*" de la declaració del 9-N, els annexos socials i de defensa dels serveis públics de la declaració i la votació separada de tots els seus punts, convençuts com estàvem -i estem- de l'existència d'importants horitzons polítics comuns entre nosaltres.

Tampoc en les setmanes que van fins a la investidura de Carles Puigdemont, període d'extraordinària dificultat en les nostres files, no vam poder bastir cap mena de treball conjunt, ni de bloc d'esquerres, ni d'aliança entre nosaltres. Una autèntica pena perquè la correlació de forces en el debat amb Junts pel Sí ens era desfavorable i apartar Mas de la presidència era un objectiu compartit amb vosaltres. Sabem, però, com enfocàveu les eleccions del 20-D i la vostra posició a Catalunya no vam voler complicar-la amb les negociacions amb nosaltres i Junts pel Sí; hi discrepem però respectem la vostra decisió en tot aquell període.

Ara, però, tot això ja estava resolt, ja no us trobàveu lligats als interessos electorals espanyols i confiàvem en l'obertura d'una nova etapa entre els nostres grups parlamentaris. Malauradament, com dèiem a l'inici, els esdeveniments parlamentaris i mediàtics dels últims dies ens presenten una estratègia clara per part d'alguns membres del vostre grup parlamentari i de portaveus d'ICV d'atac a la CUP-Crida Constituent amb l'objectiu de fer "evidenciar contradiccions" en la nostra organització política.

Nosaltres no us hem vist mai com a enemics polítics ni com a *objectiu a abatre*, ni tan sols com a rivals, simplement perquè és evident que formulem propostes polítiques ben diferents. El que sí que hem pensat sempre és que compartíem algunes fites polítiques comunes: la defensa

dels serveis públics, del model de gestió pública, de la defensa dels interessos de les classes treballadores, de l'ecologisme i el feminisme, del combat contra l'hegemonia política de la dreta... i és precisament des d'aquests punts de trobada que sempre hem entès que podríem tirar endavant lluites de forma conjunta i com a companyes de barricada. Mai ens hem fixat si el sentit del vostre vot coincidia amb l'unionisme més ranci ni tampoc ens hem acarnissat en alguns casos relatius a la vostra gestió a les institucions, no és la nostra prioritat política. Tampoc hem fet públiques moltes de les nostres opinions sobre la utilització electoral de lluites i lemes que són de tothom. I no ho hem fet perquè ens sentim companyes i companys vostres com a mínim en un tros del camí.

Per això ens resulta especialment decebedora la fórmula que heu triat per relacionar-vos amb nosaltres i aquesta sensació de linxament a les xarxes i al propi Parlament que estem sentint sobre nosaltres aquests dies; tot això pot donar quatre vots però no servirà perquè la nostra gent visqui millor ni servirà tampoc perquè les persones que lluiten se sentin més recolzades ni empoderades. Al revés; la desafortunada actuació de la companya Hortènsia Grau la setmana passada dins i fora de l'hemicicle (amb "carxofa" de periodistes destinada únicament a criticar la posició de la CUP, paradoxalment idèntica a la vostra) no va ajudar a la lluita pel dret a l'aigua ni als moviments socials que lluiten en aquesta trinxera, ben al contrari: va posar en evidència les misèries de la vella esquerra d'aquest país i va reconfortar als grans poderosos que ens volen enfrontats i dividits.

En conclusió. És evident que llegim de forma diferent el moment històric que viu aquest país. Per nosaltres és una autèntica oportunitat per canviar-ho tot en el procés de construcció de la República catalana; vosaltres preferiu esperar. No passa res. Però en el *mentrestant* que tenim al davant, us proposem treballar colze a colze en la construcció d'alternatives, en la resposta que ens cal donar al procés que viu el país, i sobretot de *dics de contenció* del capitalisme salvatge que castiga el nostre país i la seva gent.

Aquest és el nostre autèntic *full de ruta*. Desitgem doncs compartir ben aviat amb vosaltres l'escalf fraternal de la lluita compartida.

Albert Botran, Anna Gabriel, Benet Salellas, Eulàlia Reguant, Gabriela Serra, Joan Garriga, Mireia Boya, Mireia Vehí, Pilar Castillejo i Sergi Saladié, diputades i diputats del grup parlamentari de la CUP-CC.

Països Catalans, 29 de febrer del 2016